

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De probis serius. cap. xcix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

D. IOANN. DAMASCENI

erit, & germin eorum quasi puluis ascendet. Abiecerunt enim legem Domini exercitum, & eloquium sancti Israël blasphemauerunt. Vx qui condunt leges iniquas, & scribentes iniustitiam scriperunt: vt opprimerent in iudicio pauperes, & vim facerent cause humilium populi mei: vt essent viduae præda eorum, & pupillos diriperent. Quid facietis in die visitationis, & calamitatis de longe venientis? Ad cuius auxilium confugietis? & vbi derelinquetis gloriam vestram? Quid vos iniuria afficitis populum meum, & faciem pauperum confunditis?

Vx qui dicitis bonum malum, & malum bonum, ponentes lucem tenebras, & cenebras lucem.

Hier. 1.5. In manibus tuis inuentus est sanguis animarum innocentium. Causam viuæ non iudicarunt, causam pupilli non direxerunt, & iudicium pauperum non G iudicauerunt. Nunquid super his non visitabo, dicit Dominus? aut super gentem huiusmodi non vlciscetur anima mea? Oculi eorū non boni, nec corda eorum recta: sed ad avaritiam, & ad effundēdum sanguinem innoxium, & ad calumniam, & iniustitiam, & ad cædem faciendam. Humiliasti sublimem, & exaltasti humiliem. Iniustitiam hanc reputabo, dicit Dominus.

Ezech. 22. Principes eius in medio eius quasi lupi rapientes prædam, ad effundendum sanguinem, & auare lucre sectanda. Prophetæ autem eius liniebant eos absque temperamento. Inter sanctum & inter prophanum non habuerunt distantiam, & inter pollutum & mundum non intellexerunt. Animæ populi mei depravatae sunt, & capiebant animas eorum. Et violabant me ad populum meum propter pugillum hordei, & fragmen panis, vt interficeret animas quæ non moriuntur, & vivificant animas quæ non viuunt.

Sap. 6. Iudicium duru in his qui præsumt fiet: fortiorib⁹ autē fortior instat cruciatio. *Ecli. 20.* Xenia & dona excæcant oculos iudicium.

Rom. 2. Inexcusabilis es, ô homo, qui iudicas. In quo enim alterum accusas, teipsum condemnas. Scimus autem, quia iudicium Dei est in veritate aduersus omnes qui talia agunt. Putas autem quod tu effugies iudicium Dei?

Basilius. Qui veram iniustitiam in animo suo ante insidentem non habet, sed aut pecuniis corrup⁹ Hom. in ptus est, aut amicitia fauet, aut inimicum vlciscitur, aut potentia & autoritate commo- princ. Pro uetur, iudicium dirigere non potest. Ad quem Psalmista dicturus est, Si vere utique iniustitiam loquimini, recte iudicate filij hominum.

Naz. Hoc plerisque iudicibus hac tempestate accidere videmus, vt sublimibus viris magna flagitia promptius condonent, quam minima humilibus & abiectis.

Iust. A- Extremæ est miseria, non robori suo, verum aliorum imbecillitati confidere. *pol. ad* Idem possunt principes, qui opinione veritati anteponunt, quod prædones in solitudine, *Anton.* Voluptatis potius quam virtutis amatores extiterunt, segnitieque & inertia torpuerunt, *Cyrillus* nec imperij decus a reprehensione liberum conservarunt.

Nilus. Forensia studia variis peccatis subministrant, innumera videlicet patrocinia ijs, qui iniuriarunt aliis inferunt, nanciscentes.

Chrys. Et in principes, & in iudices, accuratisimè inquiretur. Atque cognoscetur, an ius corrupserint, an vel gratia duœti, vel odio commoti, litigantibus sententiam tulerint: an verborum illecebris deliniti, remissiores, quam oportebat fuerint, an maleuolo animo atque vltionis cupido, ijs qui nihil sceleris admiserant, calumnias struxerint.

Inquis index contaminata est conscientia.

DE PROBIS SERVIS. CAP. XCIX.

Pro. 17.14. E R V V S prudens dominabitur stultis dominis. Seruo sapienti prosperi erunt actus: & dirigetur via eius. Sapientes serui dominis mutuabunt. Dulcis est somnus serui, siue parum, siue multum comedat.

Non

A Non lèdas seruum in veritate operantem, neque mercenarium dantem animam suam. Seruus sensatus sit tibi dilectus quasi anima tua: non defraudes illum libertate. Seruo sensato liberi seruient. Ecli. 7.

Serui, obedite dominis vestris secundum carnem, cum timore & tremore, in simplicitate cordis vestri, tanquam Christo, non ad oculum seruientes, tanquam hominibus placentes, sed tanquam serui Christi, facientes voluntatem Dei ex animo, cum benevolentia seruientes, sicut Domino & non homini: sciētes quod vniquisque quod fecerit bonū, hoc recipiet à Domino, siue seruus, siue liber. Eph. 6.

Serui, obedite dominis vestris secundum carnem, non ad oculum seruientes, tanquam hominibus placentes, sed in simplicitate cordis, timentes Dominum. Col. 3.

B Quocunque facitis, ex animo facite, tanquam Domino & non homini: scientes quoniam à Domino accipietis retributionem.

Quicunque sub iugo sunt serui, dominos suos omni honore dignos arbitrentur, ne nomen Dei & doctrina blasphemetur. Qui autem fideles habent dominos, non contemnant quia fratres sunt, sed magis seruant quia fideles sunt, qui beneficij participes sunt. 1.Tim. 6.

Serui, subditi estote in omni timore dominis vestris, non tantū bonis & moderatis, sed etiam dyscolis. Hæc enim est gratia apud Deum, propter conscientiam Dei sustinet quis tristias, patiens iniustè. 1.Pet. 2.

C Serui quid autem, maxime qui sunt pī? Na^r in
Tir.
Heris amicè seruant illi suis.
Seruos herosque vita sola factitat.
Seruinit: at nos Christus exemit iugo.

DE MALIS SERVIS. CAP. C.

E R VVS durus sermonibus non eruditur. Quamvis enim intellexerit, non tamen obediens. Pro. 29.

D S Cibaria & virga & onus asino: panis & disciplina & opus seruo. Operatur in disciplina, & querit requie: laxa illi manus, & querit libertatem. Iugum & lorum curuāt collum durū: & seruum inclinat operationes assidue. Seruo maleuolo tortura & compedes: mitte illum in operationem, ne vacet. Multam enim malitiam docuit otiositas.

Serui improbi ne verearis latera cruentare.

Malorum seruorum est herile imperium reijcere, atque aduersus dominationem insurge, cūque, qui liber est, in eundem secum seruilem ordinem redigere. Na^r.

Nullus ita insanit, ut seruus, qui domina aduersari non veretur. Philo.

DE MOROSIS. CAP. CI.

E

V A qui nullis sermonibus delectantur. Amos. 7.
Luc. 7.
Cui assimilabo homines generationis huius? Similes sunt pueris in foro sedentibus, & alloquentibus se inuicem, ac dicentibus: Cantauimus vobis, & non saltastis: plorauimus, & non fleuistis. Venit enim Joannes Baptista, neque manducans neque bibens: & dicunt, Dæmonium habet. Venit filius hominis manducans & bibens, & dicunt, Ecce homo vorax & potator vini, amicus publicanorum & peccatorum.